

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, man har givet dette lovforslag. Alt hvad der er blevet sagt, vidner jo om en stærk sympati for den sag, lovforslaget beskæftiger sig med, og jeg tror derfor, jeg kan gøre regning på, at det kommende udvalgsarbejde vil resultere i, at denne lov kommer til at fremtræde på en sådan måde, at den også vil være egnet til at løse den opgave, som er meningen med den.

Jeg vil gerne have lov til om denne mening med lovforslaget at sige, at loven i og for sig ikke sigter videre end til at ordne et rent internt økonomisk problem om takstbetalingen, og når det ærede medlem fru Petra Petersen ved denne lejlighed lægger op til en debat om alle de forhold, der kan påvirke tuberkulosen i samfundet, enten fremme den eller formindske den, ja, da er det en debat, som ikke har nogen direkte forbindelse med det foreliggende lovforslag, der går ud på at sige: så og så meget skal statskassen betale, og så og så meget skal patienten betale, og i de tilfælde, hvor patienten skal betale, er det altså i langt, langt de fleste tilfælde sygekasserne, der her optræder på patienternes vegne.

Derfor kunne det alligevel være af uhyre interesse at diskutere hele problemet om tuberkulosens stilling i Danmark. Jeg er selvfølgelig af ganske samme opfattelse som det ærede medlem fru Petra Petersen, at samfundsforholdene i høj grad har indflydelse på tuberkulosens udbredelse i et folk. Når der derfor i Danmark nu er ledige pladser på sanatorierne og tuberkulosehospitalerne, tør vi måske tage det som udtryk for, at samfundsforholdene i Danmark gradvis, skridtvis er blevet forbedret, så at tuberkulosen ikke er det samme, hvad omfanget angår, som den tidligere har været.

De rent socialpolitiske betragtninger, det ærede medlem fru Petra Petersen gjorde, tilkommer det ikke mig at besvare. Overfor mig foreligger der ikke nogen klage over, at socialkontorerne ikke har taget et naturligt og rimeligt hensyn til ånden i den lovgivning, der beskæftiger sig med hjælp til de tuberkuloseramte.

Til det ærede medlem hr. Smørum vil jeg gerne sige, at når han fandt min forklaring ufyldstgørende, den forklaring jeg havde anlagt for at motivere, at jeg ikke har foreslået en forhøjelse af byggetilskuddet ifølge § 7, er jeg lidt ked af det. Jeg finder nemlig, at på et tidspunkt, da vi er således stillet, at vi har ledige pladser på de bestående tuberkulosehospitalet og sanatorier, vil det være forkert af staten ved nu at gå til en

forhøjelse af bygge- og anlægstilskud ligesom at animere til, at kommunerne søgte at forøge antallet af sengepladser eller til indenfor kommunens eget område, animeret af dette forhøjede tilskud, at skaffe sig sengepladser til tuberkulosebehandling.

Jeg synes imidlertid, det er en sag, som i høj grad egner sig til en forhandling. For det første vil jeg om tallet, de 2 500 kr., sige, at det er jo — for at bruge et udtryk, der er blevet anvendt tidligere i denne rigsdagssamling — ikke nogen „hellig ko“, det er naturligvis noget, man også kan drøfte i det kommende udvalg. Men jeg har ved at lade det gamle tal blive stående villet markere, at jeg mener, at den politik, staten bør følge, må være først og fremmest at skaffe de anlæg, vi har, udnyttet, før man opmuntrer til nye forøgede anlæg.

Må jeg lige indskyde, at mit svar til det ærede medlem hr. Smørum er også et svar til det ærede medlem hr. Kirkegaard, såvidt angår det ærede medlems bemærkning om, at vi måtte se nærmere på § 7.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen, at det er en meget interessant tanke, han rejser, at studenterne skal underkastes en obligatorisk tuberkuloseundersøgelse. Det er en sag, der, såvidt jeg har fået oplyst, er til overvejelse i sundhedsstyrelsen, men det er vist ikke noget, som man sådan umiddelbart kan svare ja eller nej til. Forholdet er nemlig det, at der er flere andre grupper af personer i det danske folk, som det måske var mere nærliggende at overveje obligatorisk undersøgelse af end af studenterne, i alt fald før man kommer til studenterne. Må jeg bare nævne en gruppe som folk, der er beskæftiget med fremstilling af levnedsmidler eller salg af levnedsmidler. Det er en naturlig ting, at også dette er til overvejelse. Men når vi nu har folkeundersøgelsen, og når den dog alligevel er blevet benyttet i så vid udstrækning, som den er, og når studenterne også kan benytte denne folkeundersøgelse, synes jeg, at vi i alt fald først må have klaret, om det, hvis vi går til en så vidtgående foranstaltning som den udvidede obligatoriske undersøgelse af visse dele af befolkningen, så først og fremmest er studenterne, man bør undersøge.

Jeg takker de ærede medlemmer for den stilling, de har taget til dette lovforslag, og udtrykker min forventning om, at vi under udvalgsarbejdet skal kunne få en lov, der kan samle os alle.

Smørum: Jeg takker den højtærede indenrigsminister for hans udtalelse om, at etab-